

Datum van
inontvangstneming

:

14/06/2022

Zaak C-235/22**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

5 april 2022

Verwijzende rechter:

Audiencia Nacional (Spanje)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

28 maart 2022

Verzoekende partij:

Abel

C-235/22-1

[OMISSIS] Audiencia Nacional. Sala de lo Penal (nationaal hof, strafkamer, Spanje)

[OMISSIS] [Identificatie van de procedure en samenstelling van de verwijzende rechterlijke instantie]

Madrid, achtentwintig maart tweeduizend tweeëntwintig.

Ingevolge artikel 19, lid 3, onder b), van het Verdrag betreffende de Europese Unie (hierna: „VEU”), artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: „VWEU”) en artikel 4 bis van de Ley Orgánica del Poder Judicial (Spaanse organieke wet op de rechterlijke macht [...]) verzoekt de verwijzende rechter het Hof van Justitie van de Europese Unie te verduidelijken of de *artikelen 18 en 21 VWEU* aldus moeten worden uitgelegd dat een lidstaat die zich, zoals het Koninkrijk Spanje, moet uitspreken over een verzoek om uitlevering van een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië, de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk in kennis moet stellen van die uitlevering, en of, indien het Verenigd Koninkrijk verzoekt om de overlevering van zijn onderdaan met het oog op de inleiding van een procedure waarvoor om diens uitlevering wordt verzocht, die onderdaan moet worden overgeleverd in overeenstemming met de overleveringsprocedure van de „handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van

Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds” (hierna: [„handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de EU en het Verenigd Koninkrijk”]).

FEITEN

TEN EERSTE — In Estepona (provincie Málaga, Spanje) is op 21 juli 2021 Abel, een burger met de Britse nationaliteit, op grond van een door de gerechtelijke autoriteiten van de Verenigde Staten van Amerika op 14 juli 2021 uitgevaardigd en bij Interpol onder nummer [OMISSIS] geregistreerd internationaal aanhoudingsbevel aangehouden ter fine van uitlevering met het oog op vervolging wegens het plegen van in totaal tien hem ten laste gelegde feiten, die constitutief zijn voor samenzwering met het oogmerk om een misdrijf tegen de Verenigde Staten te plegen door zich onbevoegd toegang tot een computer te verschaffen en op die manier in strijd met artikel 1030(a)(2)(C) van titel 18 van de United States Code (wetboek van de Verenigde Staten) informatie uit een beveiligde computer te verkrijgen, dit alles in strijd met artikel 371 van titel 18 van de United States Code; computervredebreek, in strijd met artikel 1030(a)(2)(C) van titel 18 van de United States Code; medeplichtigheid aan en aanzetten tot het plegen van een strafbaar feit, in strijd met artikel 2 van titel 18 van de United States Code; communicatie met het oogmerk van afpersing, in strijd met artikel 875(d) van titel 18 van de United States Code; intimidatie, in strijd met artikel 2261A(2) van titel 18 van de United States Code; en bedreigende communicatie, in strijd met artikel 875(c) van titel 18 van de United States Code.

TEN TWEEDE — Abel bevindt zich in preventieve hechtenis in een penitentiaire inrichting in Spanje terwijl de uitleveringsprocedure in behandeling is.

Abel verbleef vóór de inwerkingtreding van het door het Verenigd Koninkrijk en de Europese Unie gesloten terugtrekkingsakkoord met zijn moeder in Spanje, zodat hij als volwaardig burger van de Unie zijn rechten van vrij verkeer heeft uitgeoefend nadat hij als volwaardig burger van de Unie de vermeende strafbare feiten had gepleegd.

TEN DERDE — Nadat partijen waren gehoord, heeft de verdediging van Abel de Audiencia Nacional voorgesteld om de rechtspraak in het arrest ████████ toe te passen op de zaak van zijn cliënt, onder inroeping van de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn *arresten van 6 september 2016 (Grote kamer – zaak C-182/2015); 10 april 2018 (zaak C-191/16); 13 november 2018 (zaak C-247/17), en 2 april 2020 (zaak 897/19 PPU)*, op grond dat de in dat laatste arrest geëffectueerde uitbreiding van de rechtspraak in het arrest ████████ van toepassing is op de onderhavige situatie daar is voldaan aan de twee in het betreffende arrest genoemde voorwaarden voor de toepassing ervan, te weten:

- het bestaan van een samenwerkingsovereenkomst, zoals in casu het geval is met de tussen de Europese Unie en het Verenigd Koninkrijk gesloten handels- en samenwerkingsovereenkomst;

– het bestaan van een mechanisme dat vergelijkbaar is met dat van het Europees aanhoudingsbevel, zoals het mechanisme dat is neergelegd in titel VII van deel drie van die overeenkomst.

TEN VIERDE — Het openbaar ministerie verzet zich tegen de toepassing van voormelde rechtspraak op grond dat de bepalingen betreffende de uitleveringsverdragen tussen Spanje en de Verenigde Staten van Amerika en het wederzijdse uitleveringsakkoord tussen de Verenigde Staten en de Europese Unie met voorrang van toepassing zijn boven de Ley de Extradición Pasiva (Spaanse wet inzake passieve uitlevering), gegeven het primaat van de Verdragen boven gewone wetgeving. Volgens die wetgeving staat onze rechtsorde de uitlevering van Spaanse onderdanen aan de Verenigde Staten van Amerika toe. In voornoemde rechtspraak zijn specifieke verplichtingen vastgesteld voor de lidstaten van de Europese Unie die hun eigen onderdanen niet uitleveren en een uitleveringsverzoek ontvangen met het oog op vervolging van een Europese burger die onderdaan van een andere lidstaat is en gebruik heeft gemaakt van zijn recht om zich vrij binnen de Unie te bewegen, een situatie waarvan in casu geen sprake is, aangezien Spanje wel onderdanen uitlevert aan de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk geen lidstaat van de Europese Unie is.

TEN VIJFDE — Gelet op de door partijen aangevoerde argumenten en na beraadslaging door de Audiencia Nacional, acht deze rechter het passend om, alvorens een beslissing op het geformuleerde uitleveringsverzoek te geven, het Hof van Justitie van de Europese Unie een prejudiciële vraag te stellen met betrekking tot de hierna uiteengezette aspecten.

RECHTSGRONDEN

TEN EERSTE — In de preambule van de handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en het Verenigd Koninkrijk wordt het belang van mondiale samenwerking bij het aanpakken van kwesties van gemeenschappelijk belang erkend, evenals het belang van de coördinatie van de socialezekerheidsrechten van personen die zich tussen de Partijen verplaatsen om daar te werken, te verblijven of te wonen, alsmede van de rechten van hun gezinsleden en nabestaanden, en wordt verklaard dat samenwerking tussen het Verenigd Koninkrijk en de Unie op het gebied van de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten en de tenuitvoerlegging van straffen, met inbegrip van de bescherming tegen en de voorkoming van bedreigingen van de openbare veiligheid, de veiligheid van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie zal kunnen versterken, waarna de wens wordt uitgesproken dat tussen het Verenigd Koninkrijk en de Unie een overeenkomst wordt gesloten die een rechtsgrond biedt voor een dergelijke samenwerking.

De handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de EU en het Verenigd Koninkrijk is vanuit Europees oogpunt een associatieakkoord in de zin van artikel 217 van het Verdrag betreffende de werking van de EU.

In artikel 10 van het terugtrekkingsakkoord met het Verenigd Koninkrijk wordt het volgende bepaald:

„1. Onverminderd titel III is dit deel van toepassing op de volgende personen: a) burgers van de Unie die overeenkomstig het recht van de Unie voor het eind van de overgangperiode in het Verenigd Koninkrijk hun recht op verblijf hebben uitgeoefend en daarna hun verblijf daar voortzetten; b) burgers van het Verenigd Koninkrijk die overeenkomstig het recht van de Unie voor het eind van de overgangperiode in een lidstaat hun recht op verblijf hebben uitgeoefend en daar ook daarna hun verblijf voortzetten; c) burgers van de Unie die overeenkomstig het recht van de Unie voor het eind van de overgangperiode in het Verenigd Koninkrijk hun recht als grensarbeider hebben uitgeoefend en daar nadien mee doorgaan; d) burgers van het Verenigd Koninkrijk die overeenkomstig het recht van de Unie voor het eind van de overgangperiode in één of meer lidstaten hun recht als grensarbeider hebben uitgeoefend en daar nadien mee doorgaan; e) familieleden van een persoon als bedoeld in de punten a) tot en met d), mits zij aan een van de volgende voorwaarden voldoen: i) zij verbleven voor het eind van de overgangperiode overeenkomstig het recht van de Unie in het gastland en zetten hun verblijf daar nadien voort; [...]”

Deze rechten zijn vastgelegd in artikel 13, lid 1, artikel 14, lid 1, en artikel 15, lid 1, waarin het volgende wordt bepaald:

Artikel 13. Verblijfsrechten

1. Burgers van de Unie en onderdanen van het Verenigd Koninkrijk hebben het recht in het gastland te verblijven onder de beperkingen en voorwaarden als vermeld in de artikelen 21, 45 of 49 VWEU en in artikel 6, lid 1, artikel 7, lid 1, onder a), b) of c), artikel 7, lid 3, artikel 14, artikel 16, lid 1, of artikel 17, lid 1, van richtlijn 2004/38/EG.

Artikel 14. Uitreis- en inreisrecht

1. Burgers van de Unie en onderdanen van het Verenigd Koninkrijk, hun respectieve familieleden en andere personen, die overeenkomstig de in deze titel vermelde voorwaarden op het grondgebied van het gastland verblijven, hebben het recht het gastland te verlaten en binnen te komen als vermeld in artikel 4, lid 1, en artikel 5, lid 1, eerste alinea, van richtlijn 2004/38/EG, met een geldig paspoort of geldige nationale identiteitskaart in geval van burgers van de Unie en onderdanen van het Verenigd Koninkrijk, en met een geldig paspoort in het geval van hun respectieve familieleden en andere personen, die geen burger van de Unie of onderdaan van het Verenigd Koninkrijk zijn.

Artikel 15. Duurzaam verblijfsrecht

1. Burgers van de Unie en onderdanen van het Verenigd Koninkrijk en hun respectieve familieleden die overeenkomstig het recht van de Unie voor een ononderbroken periode van 5 jaar of voor de in artikel 17 van richtlijn

2004/38/EG vermelde periode legaal in het gastland hebben verbleven, hebben het recht om duurzaam in het gastland te verblijven onder de voorwaarden als vermeld in de artikelen 16, 17 en 18 van richtlijn 2004/38/EG. Bij de berekening van de drempelperiode die voor de verwerving van het duurzaam verblijfsrecht nodig is, wordt rekening gehouden met de perioden van legaal verblijf of werk overeenkomstig het recht van de Unie voor en na het eind van de overgangperiode.

Voorts luidt artikel 24 van richtlijn 2004/38/EG als volgt: „*Onverminderd specifieke, in het Verdrag en het afgeleide recht uitdrukkelijk opgenomen bepalingen, geniet iedere burger van de Unie die op basis van deze richtlijn op het grondgebied van een gastland verblijft, binnen het toepassingsgebied van het Verdrag dezelfde behandeling als de onderdanen van dat gastland. Dit recht geldt ook voor familieleden die niet de nationaliteit van een lidstaat bezitten en die verblijfsrecht of duurzaam verblijfsrecht genieten.*” Indien Britse burgers na de brexit kunnen kiezen voor duurzaam verblijf in een lidstaat, kunnen zij mogelijk, wat de toepassing van richtlijn 2004/38/EG betreft, worden gelijkgesteld met „burgers van de Unie”.

TEN TWEEDE — Titel VII van deel drie van de overeenkomst tussen de Europese Unie en het Verenigd Koninkrijk regelt de procedure voor de overlevering van door de gerechtelijke autoriteiten van de Partijen vervolgte personen door de instelling van een mechanisme dat is gebaseerd op, en is gegrond in, het kaderbesluit van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ van de Raad, aangezien die overeenkomst, net als het Europees bevel, voorziet in een mechanisme waarin het traditionele uitleveringssysteem wordt vervangen door een eenvoudiger en sneller mechanisme van overlevering van gezochte personen met het oog op strafrechtelijke vervolging of tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel, waarbij de centrale autoriteiten worden uitgesloten van de besluitvorming over de overlevering van gezochte personen op grond van de beginselen die latent aanwezig zijn in dat instrument, te weten die van wederzijds vertrouwen en erkenning van rechterlijke beslissingen.

Gegeven het bestaan van voornoemd associatieakkoord en de gelijkheid en analogie tussen de instrumenten voor de overlevering van gezochte personen tussen de Europese Unie en het Verenigd Koninkrijk en dat welke tussen de lidstaten van kracht is, dient deze rechter het Hof van Justitie van de Europese Unie de in het dispositief van deze beslissing geformuleerde vragen voor te leggen.

TEN [DERDE] — SPOEDPROCEDURE

Aangezien het hier gaat om een strafrechtelijke procedure waarin de betrokkene zich in voorlopige hechtenis bevindt in een penitentiaire inrichting, heeft de onderhavige zaak een dringend karakter, reden waarom het passend wordt geacht,

en bijgevolg wordt verzocht, om de spoedprocedure van *artikel 107 van het Reglement voor de procesvoering*, juncto artikel 23 bis van het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Unie, toe te passen op de onderhavige prejudiciële vraag.

Gelet op het voorgaande,

DICTUM

BESLUIT DE KAMER

1.- De behandeling van de onderhavige procedure te schorsen tot het Hof van Justitie van de Europese Unie zich heeft uitgesproken over het verzoek om een prejudiciële beslissing.

2.- Het Hof van Justitie van de Europese Unie de volgende prejudiciële vraag voor te leggen:

1. - Moeten de artikelen 126 en 127 van het akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie [terugtrekkingsakkoord] en de artikelen 18, lid 1, en artikel 21, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat zij van toepassing zijn op een uitleveringsverzoek van een derde staat met betrekking tot een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die zowel tijdens de looptijd van als na het verlopen van het terugtrekkingsakkoord¹ in een lidstaat verbleef, wegens feiten die zijn gepleegd vóór en tijdens het van kracht zijn van het terugtrekkingsakkoord, wanneer dat verzoek is ingediend na het einde van de in het terugtrekkingsakkoord voorziene overgangperiode?

In geval van een ontkennend antwoord,

2. - Moeten de artikelen 10, 12, 13, 14, 15, 126 en 127 van het akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie [terugtrekkingsakkoord] en artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat de rechtspraak in de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de zaken C-182/15 (██████████ [C-191/16] (██████████ [...] en C-897/19 PPU (I.N.) van toepassing is op een uitleveringsverzoek van een derde staat met betrekking tot een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die ten tijde van de aan het uitleveringsverzoek ten grondslag liggende feiten burger van de Europese Unie was en vóór en tijdens het van kracht zijn van het

¹ NvdV.: bedoeld is wellicht „tijdens de overgangperiode en na het verstrijken daarvan”.

terugtrekkingsakkoord ononderbroken op het grondgebied van een andere lidstaat heeft verbleven?

In geval van een ontkennend antwoord,

3.- Is de rechtspraak in de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de zaken C-182/15 (██████████ [C-191/16] (██████████ [...]) en C-897/19 PPU (I.N.), in het licht van het mechanisme van justitiële samenwerking in strafzaken zoals neergelegd in de artikelen 62 tot en met 65 van het akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie en titel VII van deel drie van de handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds, van toepassing op een uitleveringsverzoek van een derde staat met betrekking tot een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die ten tijde van de aan het uitleveringsverzoek ten grondslag liggende feiten burger van de Europese Unie was en vóór en tijdens het van kracht zijn van het terugtrekkingsakkoord ononderbroken op het grondgebied van een andere lidstaat heeft verbleven?

[OMISSIS] [procedurele slotformules]